

Dkt. Ayo Adewuya , 2 Wakorintho, Kipindi cha 13, 2 Wakorintho 12, Majivuno ya Upumbavu na Maono ya Mbinguni

© 2024 Ayo Adewuya na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Hii ni kipindi cha 13, 2 Wakorintho 12, Majivuno ya Upumbavu na Maono ya Mbinguni.

Tunaendelea na somo letu katika 2 Wakorintho, na tunafikia sura ya 12.

Tunataka kujikumbusha kwamba katika kipindi kilichopita, tulisema kwamba sehemu hiyo nzima inaanza kutoka sura ya 12, mstari wa 1, na kuendelea hadi mstari wa 10. Hiyo ndiyo sehemu inayojumuisha majivuno ya kipumbavu, kujisifu kwa Paulo. Lakini tayari tumeianguka katika sura ya 11, na tukaishia kuangalia sifa za mtume.

Walimu wa uongo huko Korintho walijisifu kuhusu uzoefu wao maalum ambapo Bwana aliwatokea. Unaona, dai lao lazima liliwavutia Wakorintho, na kuwafanya wajiulize kama Paulo angeweza kuwafikia wavamizi. Kwa hivyo, sura inaendelea na majivuno ya Paulo yaliyoanza katika sura iliyotangulia, lakini kisha ina mengi zaidi kwa sababu Paulo ataendelea kuonyesha nguvu ya neema, ya neema ya Mungu, katika maisha yake na huduma yake.

Kama tulivyosema hapo awali, Paulo alizungumzia mara kwa mara kuhusu neema katika 2 Wakorintho katika sehemu mbalimbali. Alitambua kwamba mwamini hana cha kujivunia isipokuwa kile anachopokea kutoka kwa Bwana. Neema ya Mungu ndiyo iliyofanya ugumu wa Paulo na mateso yake ya kila mara kuvumilika.

Na tunahitaji neema hiyo leo. Paulo anaanza awamu ya pili ya upumbavu wake wa kujisifu kwa utangulizi wa mada ya maono na ufunuo. Kwa hivyo, sura hiyo kimsingi inahusu kujisifu kwa upumbavu na maono ya mbinguni.

Akilazimishwa na hali hiyo kujisifu bila hiari, kama unavyoona katika mstari wa 1 wa sura ya 12, kujisifu ni muhimu, ingawa hakuna faida. Lakini nitaendelea hadi kwenye maono na mafunuo ya Bwana. Kwa hivyo, anahama kutoka maelezo ya mateso yake kwa ajili ya Kristo hadi kwenye maelezo ya uzoefu wa mbinguni aliopewa.

Paulo anafanya hivi labda kwa sababu matukio kama hayo yanaathiri pakubwa majivuno ya wapinzani wake. Katika sura hii, hasa katika mstari wa 1 hadi 6, Paulo anaweka uzoefu wake mkubwa wa furaha na ufunuo kwa njia ya kejeli kati ya aibu kubwa ya kutoroka kwake haraka kutoka Dameski, ambapo alirejelea kwamba aliongozwa chini na kikapu. Wakati mwingine, najiuliza kikapu hicho kilikuwa kikubwa kiasi gani au labda Paulo mwenyewe alikuwa mdogo kiasi gani.

Unaona, kikapu lazima kilikuwa kikubwa sana, au Paulo hakuwa mkubwa. Labda ndiyo maana baadhi ya watu husema Paulo hakuwa na maana kubwa. Lakini huoni aibu inayohusika katika hayo yote.

Na kisha, unaona, alitaja hilo. Na, bila shaka, baada ya hapo, anaona ufunuo huu. Baada ya ufunuo, alionyesha mwiba katika mwili, udhaifu wake usio na nafuu kama ulivyoonyeshwa na mwiba katika mwili wake.

Kwa hivyo, msisitizo wa masimulizi hayo, kama Paulo anavyowaambia, ni kwamba nguvu ya Paulo kama mtume huja kupitia kukiri udhaifu wake mwenyewe kwa ajili ya nguvu ya Kristo katika maisha yake. Tena, unapoangalia sura ya 12, mistari ya 1 hadi 10, kuna tofauti za ajabu na muhimu kati ya mistari ya 1 hadi 6 na 7 hadi 10. Kwa mfano, katika mistari ya 1 hadi 6, Paulo anaelezea uzoefu wake katika nafsi ya tatu kuhusu mtu ambaye hakutajwa jina kwa sababu anasema, Ninamjua mtu katika Kristo.

Lakini kisha anasimulia mistari ya 7 hadi 10 katika nafsi ya kwanza akitumia viwakilishi binafsi mimi, mimi, changu. Unaona, simulizi la kwanza katika 1 hadi 6 halieleweki sana. Ni maelezo yasiyoeleweki ambayo Paulo anaonekana hawezi kuyazungumzia.

Hakuweza kuelezea. Na kisha la pili ni tamko maalum ambalo analizungumzia waziwazi. Na hata anamnukuu Kristo neno kwa neno.

Kwa hivyo unaona, kuna tofauti kati ya maelezo hayo mawili, 1 hadi 6 na 7 hadi 10. Swali basi ni, nia ya Paulo ya usemi ilikuwa nini hasa? Nadhani jibu la hilo liko wazi. Ni kufichua majivuno ya wapinzani wake mbele ya Wakorintho.

Je, wavamizi wanajisifu zaidi kwa sababu ya mwiba wa Paulo? Au walimdhihakiki kwa sababu ya mwiba wa Paulo? Ni ama wamekuwa wakimdhihakiki. Inaonekana Paulo anacheza nafasi ya mponyaji aliyejeruhiwa. Yeye mwenyewe ni mponyaji, lakini amejeruhiwa.

Hajapona mwenyewe kwa faida ya wengine. Alikuwa mtu aliyekuwa na mwiba mwilini, na alizunguka-zunguka kwa nguvu za Mungu akihudumia mahitaji ya wengine, na yeye mwenyewe akabaki bila kuponywa. Kuanzia mistari wa 1, mtume anahisi kwamba lazima ajisifu.

Lazima aendeele kujisifu, lakini kisha anafanya hivyo kwa unyenyekevu mkubwa. Unaona, mara nyingi katika Agano Jipya, kitenzi kisicho na utu dei kinaonyesha wazi kwamba kinachopaswa kufanywa ni mapenzi ya Mungu. Kwa hivyo hilo ndilo neno ambalo Paulo anatumia hapa.

Wapinzani wake na kanisa hawajamwachia njia mbadala. Lazima niendeleo kujisifu, lakini anaongeza haraka kwamba nikijisifu, kwa kweli hakuna cha kupata. Haina faida.

Hakuna faida yoyote. Kisha Paulo anaelekea haraka kwenye mada mpya. Alisema, Nitaenda kwenye maono na mafunuo kutoka kwa Bwana, na hapa Paulo anazungumzia kuhusu Bwana.

Wasomi wengi huuliza maswali ya ufafanuzi, na moja ya maswali ya ufafanuzi yanayoulizwa mahali hapa ni nguvu ya neno la Bwana. Je, ni neno la kibinafsi linaloonyesha chanzo cha mafunuo kama kutoka kwa Bwana, au ni neno la kibinafsi linaloonyesha yaliyomo katika maono na mafunuo kama ya Bwana? Biblia ya New American Standard inaacha swali wazi. Nitaenda kwenye maono na mafunuo ya Bwana.

Inaiacha tu katika hali ya utata kama hiyo. Kwa hivyo, je, Paulo anamaanisha yote mawili au moja/au? Ni vigumu kuamua, lakini mimi binafsi nadhani labda alikuwa na yote mawili akilini. Labda alikuwa na yote mawili akilini, na sidhani kama hilo linapaswa kuwa lengo kuu.

Namaanisha, lengo kuu ni ufunuo wenyewe, ambapo anasema niliona kitu ambacho siwezi kujua kama kinatoka kwa Bwana au kinamhusu Bwana. Haijalishi kwa sababu bado kina athari ile ile. Bado kiko katika hali ile ile.

Hawezi kujua alichokiona. Alikuwa na ufunuo. Iwe ni kuhusu Bwana, iwe ni kutoka kwa Bwana tu, bado alikuwa na ufunuo unaozidi ufunuo ambao wapinzani wake wamekuwa nao.

Hoja ya jeniti isiyo na upendeleo inaelekeza kwenye mifano mingine ambapo maangamizi yanafuatwa na jeniti. Ufunuo wa Paulo wakati wa kuongoka kwake ulikuwa mfano. Hata hivyo, watoa maoni wengi huchukua jenititi kama ya kibinafsi.

Lakini kama nilivyosema, hakuna tofauti kubwa. Namaanisha, tunaacha tu hilo peke yake. Na kisha anazungumzia maono.

Tatizo jingine ni kuhusu maono na ufunuo. Maono ni ufunuo. La mwisho ni neno pana zaidi, neno muhimu zaidi, ni muhimu zaidi kuliko maono.

Sio maono yote yanayofunua kitu, na sio mafunuo yote yanayohitaji maono. Tena, sio maono yote yanayofunua kitu, na sio mafunuo yote yanayohitaji maono. Hapa, katika mstari wa pili hadi wa nne, Paulo anaonyesha kwamba aliona maono, na inaonekana kama Ralph Martin anasema kwamba maono hayo ni chanzo cha ufunuo.

Ufunuo wa nomino ya umoja ulikuwa neno muhimu kwa Paulo kuhusiana na wito wake na agizo lake. Unaona hilo katika Wagalatia sura ya kwanza, mstari wa 12, na

sura ya pili, mstari wa pili. Ilikuwa tukio la mwisho wa dunia kwa Paulo, likiashiria kugeuka au kupambazuka kwa mwisho wa wakati.

Hiyo ndiyo maana ya apokalipsi. Lakini matumizi yake ya wingi hapa pengine huipa nguvu ya jumla au ya mada kwa kuwa inahisi inafaa kuripoti tukio moja tu kama hilo. Kwa hivyo, kwa aina ya kusitasita, Paulo sasa anazungumzia tukio la furaha.

Kumbuka kwamba huko Korintho, Wakorintho kwa kawaida walikuwa na mwelekeo wa kuzidisha umuhimu wa maonyesho hayo. Tunaona hilo katika 1 Wakorintho sura ya 14, sura ya kwanza hadi ya tano, ambapo Paulo alikuwa akizungumzia kuhusu kipawa cha roho. Bila shaka, uzoefu huu haulinganishwi na kukutana kwake na Kristo aliyefufuka njiani kuelekea Dameski.

Labda ni zaidi katika mwendelezo wa uzoefu wake ulioandikwa katika 1 Wakorintho sura ya 14, lakini kisha alikuwa na kusita sana. Sasa, tunapaswa kujifunza somo kutokana na hilo. Ukimya au kusitasita ambako Paulo anazungumzia kuhusu uzoefu wake wa ajabu wa kidini kunatufundisha.

Kwa makusudi anapuuza hoja hiyo na kuelezea matumizi yoyote kama hayo kama kujisifu. Haina umuhimu kama uthibitisho kwa huduma yake. Tunahitaji kuwa waangalifu sana na hilo.

Haina umuhimu kama uthibitisho wa huduma yake. Ninawajua wahudumu katika mawazo, namaanisha, katika ulimwengu uliokithiri ambao watasema, haya ndiyo aliyonifunulia, na hiyo inakuwa msingi wa huduma yao. Ninamjua mmoja maalum huko Nigeria miaka kadhaa iliyopita, nilitokea kumtafsiria nilipokuwa nyumbani, na akasema sheria ilimfunulia nyoka na yote hayo, naye akamwona nyoka, na huo ulikuwa mwanzo wa huduma yake, na mamia ya maelfu ya watu walimfuata.

Nina uhakika unataka kuuliza ulimtafsiriaje. Tulitaka kumfikia, na kwa hivyo, njia ya kuwafikia waumini wa kanisa lake ilikuwa kumleta. Tangu alipokuja, maelfu ya watu waliingia, na kwa hivyo, tuliweza kumfikia. Na, bila shaka, tulimruhusu azungumze kwa takriban dakika 15, kwa hivyo nilimtafsiria; hakufanya uharibifu mkubwa; watu walijua kile tulichoamini, na tulijua kile tulichotaka kufanya kwa sababu nina uhakika unaweza kuuliza swali hilo. Ikiwa aliona nyoka, je, ina maana unakubali huduma yake? Hapana, sikuona, na mimi sikubali.

Lakini nasema tu kwamba kuna watu wanaokuja na ufunuo tofauti na mengineyo, na wanayafanya hayo kuwa msingi wa huduma yao. Tunahitaji kuwa waangalifu sana, waangalifu sana, waangalifu kadri tuwezavyo. Paulo hadharau uzoefu wa kidini; tunahitaji kuelewa hilo, lakini kila mara anajaribu kuuweka katika mtazamo na usawa unaofaa.

Unaona, jambo lingine lililokithiri ni kwa waumini kusema, sawa, hakuna maono tena, hakuna ufunuo tena, Mungu hawezi kufanya hivyo tena. Nadhani hilo ni jambo lingine lililokithiri. Paulo hapuuzi uzoefu wa kidini, na badala yake, anaweka kila kitu katika mtazamo na usawa unaofaa.

Unaona, kipimo cha uzoefu wote wa furaha na maonyesho ya kihisia ni kama wanamtangaza Yesu kama Bwana, au kwa maneno mengine, kama wanajenga kanisa. Kama hawamtangazi Yesu kama Bwana, na hawalijengi kanisa, basi lazima kuna kitu kibaya. Kisha, mistari ya pili hadi ya nne inatoa maelezo mawili yanayofanana ya safari ya mbinguni.

Namaanisha, unapata mstari wa pili, na kisha mstari wa tatu hadi wa nne. Wengine huchukulia hili kama masimulizi mawili tofauti, lakini sivyo. Wengine huona ripoti ya Paulo kama muundo wa fasihi tu, kama masimulizi ya unyakuo wa mbinguni katika ufunuo wa Kiyahudi.

Wengine huichukulia kama utani wa safari za mbinguni na miujiza ya uponyaji. Lakini Paulo anachofanya ni kufichua upuuzi wa wapinzani wake. Watafsiri wengi huichukulia kama simulizi nzito la uzoefu halisi na wa kibinafsi wa kidini wa mtume.

Sina uhakika kama kuna njia nyingine yoyote ya kuelewa hilo zaidi ya uzoefu wake kwa sababu alisema, Nilimjua mtu. Katika simulizi hili la kupaa mbinguni, Paulo anazungumza kwa mpangilio huu. Mtu anayehusika ni mtu katika Kristo.

Wakati ilipotokea ilikuwa miaka 14 iliyopita. Sijui hali katika mwili au nje ya mwili. Mwisho wake unachukuliwa juu katika mbingu ya tatu.

Hivyo ndivyo inavyoendelea mfululizo. Mtu katika Kristo, miaka 14 iliyopita, akiwa katika mwili au nje ya mwili, sijui, na akachukuliwa juu hadi mbingu ya tatu. Ninamjua mtu katika Kristo.

Tuanze na hilo. Kujizungumzia yeye mwenyewe ni Mkristo aliye katika muungano na Kristo, mwanadamu aliyezidiwa na wakati wa neema mbele ya Mungu wa Kristo. Hili ni muhimu sana.

Paulo hapa anasema, tazama, siwezi kuelezea hili. Halielezeki kwa nini linadumisha mtazamo wa nafsi ya kwanza katika mistari ya 7 hadi 10. Labda kama tunajua desturi ya Kisokrati, ambayo inasema kwamba mtu hapaswi kujisifu, lakini ikiwa ni lazima, hili linaweza kufanywa na mtu mwingine.

Kwa hivyo, unajiuliza kwa nini Paulo anasema, Ninamjua mtu katika Kristo, naye anafanya hivyo katika nafsi ya tatu. Ikiwa ni lazima, ifanywe na mtu mwingine. Kwa hivyo, Paulo alikuwa akitumia njia kama hiyo ya kuelezea.

Kisha, miaka 14 iliyopita, majaribio yalifanywa ili kubaini tukio la miaka 14 na tukio lililotajwa hapo awali, lakini kwa dhati, hakuna lililokuwa la kushawishi. Jambo bora zaidi linaloweza kusemwa ni kwamba lilitokea wakati wa shughuli za Paulo huko Siria na Kilikia, karibu mwaka 43 BK. Zaidi ya kuthibitisha ukweli wa tukio hili, huenda Paulo aliliweka tarehe ili tu kuvutia umakini kwenye ukimya wake mrefu kuihusu.

Nimenyamaza kuhusu hilo kwa sababu hakukuwa na sababu ya kumwambia mtu yeyote, lakini sasa kwa kuwa watu hawa wanajivunia uzoefu wowote waliopata, nadhani ninahitaji kuwajulisha kila mtu kwamba mimi pia nilikuwa na maono na mafunuo, lakini sijisifu kama wao. Unaona, huyu ni Paulo bado akiwafanya mitume wa uongo waonekane wapumbavu. Tatu, kuna utata katika hali ya uzoefu wake.

Alisema katika mwili au nje ya mwili, sijui. Naam, hilo pia huleta hukumu nyingi za tafsiri ambazo hutofautiana. Paulo anasisitiza ujinga wake ikilinganishwa na ujuzi wa Mungu.

Mtume hajui jinsi au kama kweli alisafirishwa hadi mbingu ya tatu. Je, hili lilikuwa tukio la maono tu, au mwili wake ulisafirishwa hadi paradiso? Anakubali kwamba ni Mungu pekee anayejua. Sijui.

Unaona, sababu ya Paulo kutoa maelezo mafupi na ya kitendawili kama hayo iko wazi kwa uvumi, na kwa hivyo, si kwamba alisema mengi sana. Alinyamaza tu na kuacha hapo, na wakati mwingine nadhani ni busara kwetu kama waumini kusimama pale Biblia inaposimama na kusema tu kwamba ndivyo tunavyojua. Namaanisha, hayo ndiyo mengi ambayo Paulo anatuambia, na akituambia hivyo, hatuwezi, hakuna njia kwetu ya kuyaelewa, kwa hivyo tunaacha tu kama, sawa, Paulo, ikiwa Paulo mwenyewe alisema hajui, tunajuaje? Alinyakuliwa hadi mbingu ya tatu.

Namaanisha, ilifanywa na mtu mwingine. Hii ndiyo tunayoiita teolojia isiyojali, ambayo hufanywa na Mungu. Mungu ndiye mwigizaji asiyetajwa jina.

Paulo, yule aliyepanda ghafla hadi mbingu ya tatu, alinyakuliwa haraka hadi mbingu ya tatu, na hapa Paulo sasa anajisifu. Katika mstari wa tatu na wa nne, kwa kuwa Paulo anautaja mara moja tu, lazima aeleze ufunuo uleule ambao sasa umeimarishwa na marudio. Alisema, Najua ya kwamba mtu huyu, kwamba alikuwa katika mwili au nje ya mwili, sijui.

Ingawa hakuwa na uhakika kama ilikuwa ndani au nje ya mwili, alinyakuliwa hadi mbingu ya tatu au paradiso, mstari wa pili na wa nne. Hapo, alikuwa na maneno yasiyoelezeka, ambayo hayaruhusiwi kurudiwa. Paulo anakatiza simulizi lake la uzoefu huu ili kusema kwamba atajivunia uzoefu wa mtu huyu, lakini hatajivunia nafsi yake isipokuwa udhaifu wake.

Kwa maana ingawa atatamani kujisifu, hatakuwa mjinga, na ingawa atasema kweli, lakini anajizuia kusema zaidi kuhusu kuhamishwa kwake mbinguni, asije mtu yeyote akamfikiria kuwa mkuu zaidi, au kumfikiria mtu huyu kuwa mkuu zaidi kwa yale wanayoona katika mwenendo wake au yale wanayosikia kutoka kwake. Unaona, kwa bahati mbaya, Paulo, usiniruhusu kusema kwa bahati mbaya, acha nirudi nyuma. Paulo, tofauti na wahubiri wengi katika karne ya 21, anajua kwamba uthibitisho kama mhudumu wa Mungu hautokani na kujisifu, kuidhinishwa, au kutokana na uzoefu wa ulimwengu mwingine na wa furaha.

Anataka watu wamtathmini kulingana na ukweli unaoonekana wa maisha na huduma yake, utii wake na uaminifu wake katika kutangaza injili, si kwa maelezo yake ya uzoefu wa siri. Marejeleo yake kuhusu mgawanyiko ni kwa kusudi la kuonyesha sababu ya mojawapo ya uzoefu wake wa unyenyekevu zaidi, mwiba wake unaoendelea mwilini kuliko ule mjumbe wa Shetani anayemstahili kila mara. Paulo anasema nilipewa mwiba mwilini ili nisijisifu.

Unaona, mwiba huu ulimkera sana kiasi kwamba aliomba mara tatu kwa ajili ya mtu aliyemtoa, lakini Mungu hakukubali ombi hili. Lazima tujifunze somo muhimu hapa. Mungu hakumkemea au kumkemea Paulo kwa kuomba tena na tena.

Unajua, wakati mwingine watu husema, ukiomba na kuomba mara ya pili, inamaanisha huamini. Ukiomba na unaamini mara moja tu, hiyo inatosha. Mungu hakumwambia Paulo aache kuzungumza.

Aliuliza mara ya kwanza, mara ya pili, mara ya tatu hadi Mungu akasema, usijali kuhusu hilo. Nimejibu ombi lako, lakini jibu si lazima liwe unachotaka. Lakini mimi pia nilijibu ombi lako.

Mungu hakumkemea au kumkemea Paulo kwa kuomba tena na tena. Lakini, mara tu Paulo alipopata jibu la Mungu, aliacha kuuliza. Ingawa ombi lake lilikataliwa, ombi lake lilijibiwa.

Ombi lake lilikataliwa, lakini sala yake ilijibiwa. Unaona, Mungu anatuambia tuombe hadi furaha yetu itakapotimia, hadi furaha yetu itakapotimia. Hata hivyo, kuna wakati ambapo ni lazima tukubali jibu la Mungu na kutegemea nguvu zake kwa udhaifu.

Mungu alimwambia, neema yangu inatosha kwako. Kutokana na mateso yake na kukataliwa kwa Bwana, Paulo alijifunza sababu mbili za mwiba huo. Moja ni kumfanya awe mnyenyekevu.

Mara mbili, alisema kwamba alipewa, na tuinuliwe kupita kiasi. Ilikuwa iwe ukumbusho endelevu wa yeye alikuwa nani na nini na jinsi alivyomtegemea Bwana. Chochote kile mwiba ulikuwa, sababu nyingine ilikuwa ni kumweka katika hali ambayo ingemruhusu Bwana kutembea kwa ufanisi kupitia kwake.

Katika kujibu ombi la Paulo, Bwana alimhakikishia kwamba mapenzi yake yanamtosha na kwamba nguvu zake zimekamiliika katika hofu hii ya udhaifu wa kibinadamu. Maisha na huduma ya Paulo ni uthibitisho wa ukweli huu mtukufu. Kiini cha maisha na huduma ya Kikristo ni Kristo akiishi na kutembea ndani yetu.

Tunapokaa ndani yake, yeye huzaa matunda. Tunakatiza kuzaa kwake matunda katika maisha yetu kwa kujaribu kufanya kile ambacho yeye pekee anaweza kufanya. Paulo anajivunia udhaifu wake na anafurahia matatizo yake.

Kuna masomo kadhaa tunayoweza kujifunza. Sasa, najua swali ambalo labda unasubiri kuniuliza ni: mwiba wa Paulo mwilini ni nini? Kabla sijaelezea chochote, acha nikupe jibu langu. Sijui.

Sijui. Kuna uwezekano mbalimbali. Alipokuwa akiandika katika Wagalatia, alisema aliandika herufi hizi kubwa kwa mkono wake, jambo ambalo liliwafanya baadhi ya watu kuhitimisha kwamba alikuwa na matatizo ya macho.

Na wengine wakishirikiana na Yoshua, ambapo Yoshua aliwaambia wana wa Israeli, mkioa miongoni mwa watu, kutakuwa na miiba mwilini mwenu na miiba machoni mwenu. Nimesema kwamba labda Paulo alikuwa na mke asiyeamini, na hiyo ni utimilifu wa Yoshua. Hiyo pia ni dhana tu.

Wengine wanapendekeza kwamba Paulo anasema kama mimi ni mwendawazimu kama nina ugonjwa, lazima iwe ilikuwa tatizo la akili. Hizo ni uwezekano. Lakini naweza kukuambia hili kwa uhakika.

Sijui. Lakini kuna mambo ninayoyajua kuhusu mwiba katika mwili. Kwa hivyo acha nikuambie ninachojua.

Kwanza kabisa, Mungu huruhusu miiba. Mungu huruhusu miiba. Hakuna mahali ambapo Mungu amemuahidi mwamini safari ya kwenda mbinguni kwa urahisi.

Sio jambo lisilo la kweli na lisilo la kimaandiko, lakini pia ni makosa kudhani kwamba Mkristo hatakuwa na matatizo katika maisha haya. Mateso ni sehemu ya maisha. Miiba au shida hufunua tunachofikiria kujihusu.

Wakati mwingine, majaribu na shida ni zana muhimu za kuunda tabia zetu kuwa mfano unaofanana zaidi na wa Kristo. Bila shida, tutakuwa wepesi sana kusifu mafanikio na maendeleo yetu wenyewe. Unajua, mara moja, maneno ya Daudi yanakuja akilini mwetu.

Alisema ni vizuri kwamba nimeteseka. Mtu angewezaje kusema hivyo? Ni vizuri kwamba nimeteseka ili niweze kujua njia yako. Wakati huo, alisema mara mbili.

Kwa hivyo, majaribu yetu husaidia kudhibiti ubinafsi wetu. Hilo naweza kukuambia kuhusu miiba. Acha nikuambie tena jambo kuhusu miiba.

Angalau kama ilivyo wazi katika 2 Wakorintho 12, mwiba si adhabu kwa dhambi za zamani au za sasa. Kuna wale wanaopendekeza kwamba Paulo aliteseka kwa sababu ya maisha yake ya kabla ya kuongoka, mateso yake kwa waumini, au kutokana na dhambi fulani ya sasa katika maisha yake. Hilo halina uthibitisho au uhalali wa kimaandiko.

Mungu anapotusamehe, anatusamehe. Hatuadhibu tena kwa dhambi tulizofanya hapo awali. Ndiyo, ni kweli kwamba baadhi ya watu, labda kabla ya kuongoka kwao, wamefanya jambo fulani, na labda matokeo yake, walilewa, walipata ajali, na mkono mmoja ukakatwa.

Sasa, hukua ghafla mkono wa pili baada ya kuokolewa au kuzaliwa mara ya pili. Bado una mkono mmoja tu. Lakini hiyo si adhabu.

Hapana kabisa. Ni jambo lililokutokea ambalo unapaswa kuishi nalo tu. Mwiba si adhabu ya dhambi za zamani au za sasa.

Nambari ya tatu. Hili ndilo ninalojua kuhusu miiba. Mungu ana kusudi katika miiba.

Ingawa huenda tusitambue, shida hufunua kile tunachofikiria kweli kumhusu Mungu. Wakati mwingine, tunamkasirikia Mungu kwa matatizo yetu, na nyakati nyingine, tunamsamehe kabisa kwa kutokuwa na uhusiano wowote nayo. Ukweli kwamba Mungu hakuondoa miiba ya Paulo si dalili ya udhaifu wa Mungu au kutohusika kwa Mungu.

Badala yake, inaonyesha kwamba inatimiza makusudi yake. Mwishowe, haya ndiyo ninayojua kuhusu miiba. Mungu ana nguvu juu ya miiba.

Mungu angeweza kuondoa miiba ikiwa angetaka. Katika kisa cha Paulo, Mungu alichagua kuonyesha nguvu zake, si kwa kuondoa mwiba, bali kwa kufanya jambo kubwa zaidi, kwa kutoa neema iliyotosha kuistahimili. Kwa hivyo hayo ndiyo yote ninayoweza kukuambia kuhusu mwiba wa Paulo mwilini.

Sasa, Paulo anaacha hilo katika mstari wa 11 hadi 21, na anazungumzia kuhusu pongezi na uaminifu. Katika mstari wa 11, anasema, Nimekuwa mjinga. Ninyi wenyewe mlinilazimisha.

Kwa kweli, ilinipasa kupongezwa na ninyi. Kwa maana sikuwa duni kuliko mitume walio bora hata kidogo, ingawa mimi si kitu. Ishara za mtume halisi zilifanyika kati yenu kwa uvumilivu wote, kwa ishara na maajabu na miujiza.

Kwa maana ni kwa njia gani mlitendewa kama watu duni kuliko makanisa mengine, isipokuwa mimi mwenyewe sikuwa mzigo kwenu? Nisameheni kosa hili kwa muda huu wa kufikiria. Niko tayari kuja kwenu, wala sitakuwa mzigo kwenu. Kwa maana sitafuti yaliyo yenu, bali ninyi.

Kwa maana watoto hawalazimiki kuweka akiba kwa ajili ya wazazi wao, bali wazazi kwa ajili ya watoto wao. Mimi nitafurahi zaidi kutumia na kutumia kwa ajili ya roho zenu. Kama nikiwapenda ninyi zaidi, nisingependwa kidogo, lakini hata iweje, sikuwalemea ninyi mwenyewe.

Hata hivyo, mimi ni mjanja, nilikudanganya. Hakika, sijakudanganya kupitia yeyote kati ya wale niliowatuma kwako, sivyo? Nina vyeo vyote vya kwenda navyo, nami ninamtuma ndugu huyo pamoja naye. Vyeo havikukudanganya.

Je, hatukuenenda kwa roho moja na kufuata hatua zile zile? Wakati huu wote mmekuwa mkidhani kwamba tunajitetea kwenu. Kwa kweli, tumekuwa tukizungumza mbele za Mungu katika Kristo kwa ajili ya kuwajenga ninyi, wapenzi. Kwa maana naogopa kwamba nitakapokuja, nisije nikawakuta hamko kama ninavyotaka.

Huenda mkaniona kuwa si kama mnavyotaka, labda kutakuwa na ugomvi, wivu, hasira, mabishano, masengenyoo, umbea, kiburi, ghasia. Naogopa kwamba nitakapokuja tena, Mungu wangu atanidhalilisha mbele yenu, nami nipate kuomboleza kwa ajili ya wengi wa wale waliotenda dhambi hapo awali na hawakutubu uchafu, uasherati, na ufisadi wanaoufanya. Kwa hivyo, Paulo karibu anaomba msamaha tena kwa kujisifu kwake katika mstari wa 11.

Alisema, vema, lazima ifanyike. Ndiyo maana nilifanya hivyo. Wakorintho walipaswa kumpongeza, kwa sababu waliujua vyema utume wake.

Walimjua vizuri sana, lakini walimkosa kwa kuwasikiliza wakosoaji wake na baadhi yao kwa kuwafuata wakosoaji wake. Kwa sababu Wakorintho hawakumtetea, alilazimika kujitetea mwenyewe. Aliomba msamaha ikiwa amewatendea kama watu wa hali ya chini katika mstari wa 13.

Kama Paulo anavyoonyesha utayari wake wa kufanya ziara ya tatu Korintho, bado ameazimia kutokuwa mzigo wa kifedha kwa wasomaji wake. Hilo ndilo tunaloliona katika mstari wa 14. Kama Wakorintho walidhani kwamba Paulo alikuwa akitafuta pesa zao, walikuwa wamekosea kabisa.

Ataendelea na sera yake ya kifedha ya awali ya kutopokea zawadi kutoka kwao. Nia yake ni hii. Hataki tu kunyamazisha mashtaka ya uwongo ya maadui zake bali pia

kuonyesha usafi wa upendo wake kwa Wakorintho na hamu yake ya kukuza ustawi wao wa kiroho.

Kisha, katika mstari wa 15, akiongozwa na upendo wa kimungu wa baba, atafurahi sana kutumia na kutumiwa kwa ajili yao. Unaona, upendo wa Wakorintho uliopungua kwa Paulo haupunguzi upendo wake kwao. Kadiri walivyopungua kumpenda, ndivyo alivyozi kuwapenda.

Kwa kweli, anawapenda zaidi. Upendo wake kwa wasomaji wake ni mkubwa sana kiasi kwamba anajilazimisha kwa hiari nidhamu ya kujinyima na kupata njia yake mwenyewe, ambayo sera ya kifedha aliyoianzisha mwenyewe inahitaji. Hii ina maana kwamba Paulo anapaswa kuzoea na kuishi na kidogo na kutembea kwa mikono yake zaidi ili kuweka mwili na roho pamoja.

Lakini kwa Paulo, ni gharama ndogo kulipa kwa ajili ya kuwajenga na kuwajenga watoto wake wa kiroho huko Korintho. Roho hii hiyo ya kujitolea ilimchochea Kristo, bwana wake, kuwa maskini ili wengine wapate kutajirika ndani yake. Paulo anafuata mfano wa Kristo kama bwana.

Ikiwa mtu yeyote anashuku usafi wa nia ya Paulo na usahihi wa mwenendo wake, anapaswa kusoma rekodi yake. Hivyo ndivyo anavyosema katika mstari wa 16. Uongo mbaya unaonong'onezwa na maadui zake ni huu, ingawa haipaswi kuzingatiwa kwamba haukuwa mzigo wa kifedha kwa Wakorintho, lakini kwa kuwa mjanja, aliwakamata kwa Mungu.

Wakorintho wasiotarajiwa walichukua chambo chake kwa kukubali kuchangisha sadaka kwa ajili ya Yerusalemu, wakikusudia kujipatia pesa hizi. Hivyo ndivyo walivyokuwa wakisema. Akijibu, mtume aliwauliza wasomaji wake kama alikuwa amewatumia vibaya na mtu yeyote ambaye alikuwa amemtuma kwao.

Je, yeye na wenzake hawakuenenda katika roho na hatua zile zile, wakiishi kwa nia na utaratibu uleule? Mapitio ya ukweli yataonyesha uadilifu wa marafiki zake na yeye mwenyewe. Je, Wakorintho hawaelewi kwa nini Paulo anaandika jinsi anavyoandika? Anaamini kwamba wanaelewa. Wanafikiri anajitetea au anajitetea anapojibu mashtaka ya uwongo ya maadui zake na kuthibitisha utume wake.

Hilo ndilo tunaloliona katika mstari wa 19. Lakini hajisikii kuwajibika kwao hata kidogo bali anawajibika kwa Mungu katika Kristo. Yeye ni mtume wa Bwana na lazima atoe hesabu ya usimamizi kwake.

Anawahakikishia wasomaji wake kwamba yote anayofanya ni kwa madhumuni ya kuwajenga. Kwa kuwa taswira yake imepotoshwa na uongo na maneno ya wapinzani wake, anatafuta kurekebisha yote hayo kwa ajili ya ustawi wao, si kwa ajili yake

mwenyewe. Ni pale tu imani yao katika utume wake inaporejeshwa ndipo atakapowaokoa kutoka katika uharibifu fulani.

Baada ya kuwahakikishia wasomaji wake kwamba anafanya mambo yote kwa ajili ya kuwajenga, Paulo anaweka misuli yake ya kitume kwa onyo na rufaa. Kwa mashaka, anaogopa kwamba atakapokwenda Korintho, hatawakuta katika hali inayokubalika kiroho au kupatikana nao katika hali inayokubalika. Anaogopa kwamba atapata ugomvi, wivu, kashfa, uovu, na minong'ono; yaani, ataomboleza kwa ajili ya wengi ambao bado hawajatubu dhambi zao.

Kwa hivyo, mwisho wa siku, anawaambia kwamba, tazama, yote ambayo yamekuwa yakitokea ni kwa sababu yenu. Nimejisifu kwa ajili yenu, si kwa sababu nyingine yoyote, na mnahitaji kujua kwamba chochote nilichofanya ni kwa ajili yenu. Nami ninakuja kwa mara ya tatu.

Hakikisha kwamba mambo yote yako sawa na mambo yako sawa kabla sijaja.

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Hii ni kipindi cha 13, 2 Wakorintho 12, Majivuno ya Upumbavu na Maono ya Mbinguni.